

THÁI THUỘNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 170

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: Năm 2000

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lư

Chư vị đồng học, chào mọi người! Mời xem Cảm Ứng Thiên đoạn thứ 94: “*Tham lam bất chấp vì của, làm việc lừa dối cấp trên. Bịa đặt lời xấu xa, gièm pha người trong sạch.*”

Bốn câu này, trong lần giảng trước đã giới thiệu qua hai câu đầu. Hôm nay chúng ta sẽ xem tiếp hai câu sau. Hai câu phía sau trong chú giải viết rất hay, chúng ta sau khi đọc xong thì biết được lỗi này rất nghiêm trọng. Lời gièm pha chính là nói ly gián, nói thêu dệt mà ngày nay chúng ta nói, trong bốn loại lỗi của miệng thì hai loại này nặng hơn, đương nhiên bất kỳ một loại nào cũng có liên quan đến bốn loại lỗi lầm này. Trong chú giải đã nói với chúng ta: “*Người khác cho dù có lỗi, cũng nên uyển chuyển che đậy cho họ.*” Câu nói này rất quan trọng, thánh hiền thế xuất thế gian, không ai không dạy người tích lũy công đức, mà việc tích công lũy đức này chính là ở chỗ có thể tha thứ lỗi lầm của người khác, phải bắt đầu làm từ chỗ này. Từ xưa đến nay, hết thảy chúng sanh dễ phạm nhất là khẩu nghiệp, cho nên trong kinh giáo Thế Tôn đã dạy “khéo giữ ba nghiệp” thì luôn đem khẩu nghiệp xếp ở hàng đầu, dụng ý này chúng ta phải biết, chúng ta phải thể hội được. Tôi cũng thường khuyên bảo các đồng tu không nên tùy tiện nói lỗi của người khác, nguyên nhân là gì? Lỗi lầm của bản thân chúng ta quá nhiều, bản thân có lỗi vậy thì có tư cách gì nói lỗi của người khác? Đây là lẽ thường tình, đợi đến ngày nào đó chính mình không còn lỗi nữa, tôi sâu sắc tin tưởng lúc đó bạn nhất định cũng sẽ không nói lỗi của người khác.

Không những Phật Bồ-tát dạy bảo chúng ta như vậy, mà chúng ta hãy xem tổ sư đại đức, hiền nhân của thế gian, khi người khác có lỗi lầm thì các ngài cũng linh hoạt uyển chuyển giúp họ che giấu, lời này là của nhà Nho nói, là lời của hiền nhân quân tử của thế gian nói. Nếu như người này vốn là trong sạch, vô tội, bạn lại muốn bịa đặt tin nhảm, đặt chuyện để hủy báng họ, để sỉ nhục họ, sự độc hại này còn hơn cả đao phủ, còn hơn cả hổ sói, tạo tác này là tội nghiệp cực nặng. Người ta vốn dĩ không có tội, bạn lại ở đó bịa đặt tin nhảm, hãm hại người khác, người nghe lời bịa đặt của bạn phần nhiều là người ngu si, không có năng lực

phân biệt đúng sai, tà chánh, nên dễ dàng tin lời của bạn, tin đó là thật, hậu quả phát sinh thật sự không thể nào tưởng tượng được.

Trong chú giải có trích dẫn ra một bài thơ cổ, có một đoạn như thế này: *“Thơ xưa có câu: Lời gièm pha phải cẩn thận đừng nghe, nghe theo rồi tai ương ắt hình thành”*, nói ly gián, nói thêu dệt nguy hại mãnh liệt nhất. Trong đây đã nêu ra mấy thí dụ, vua nghe [lời gièm pha] thì đại thần bị giết, chúng ta đã nhìn thấy rất nhiều thí dụ trong lịch sử, chân thật là người tận trung vì nước, nhưng có một số nịnh thần ở trước mặt vua đặt điều thị phi, vua cũng không điều tra rõ ràng sự thật, liền giết chết người đó, việc này xưa nay trong và ngoài nước không có gì là lạ. *“Cha nghe [lời gièm pha] thì cha con đoạn tuyệt”*, anh chị em đông, vì tranh đoạt tài sản mà ở trước mặt cha mẹ đặt điều sinh sự, nói người con nào đó bất hiếu, thậm chí còn tìm một số người thân quyến thuộc đặt điều sinh sự, khiến cha con đoạn tuyệt nhau. Giữa vợ chồng mà nghe lời đồn nhảm thì tạo thành ly hôn; giữa anh chị em mà tin lời đồn nhảm thì từ đó đôi bên không còn qua lại, thân tình liền đoạn tuyệt; bạn bè nghe lời đồn thì giao tình cũng đoạn dứt, thành người xa lạ; giữa cốt nhục nếu như tin lời đồn nhảm thì cốt nhục sẽ không còn gì. Cho nên bài thơ này đi đến tổng kết sau cùng là: *“Đường đường thân bảy thước, đừng nghe ba tác lưỡi, trên lưỡi có gươm bén, giết người không thấy máu.”* Trong kinh Phát Khởi Bồ-tát Thù Thắng Chí Nhạo chúng ta nhìn thấy sự đồ kị chướng ngại bịa đặt sinh sự, hủy báng pháp sư giảng kinh. Thính chúng nghe theo lời bịa đặt nên mất đi lòng tin đối với pháp sư, không đến nghe kinh nữa, ở trong tội ngũ nghịch thì đây là “phá hòa hợp tăng”, kết tội trong giới kinh là đọa địa ngục A-tỳ, tội nghiệp cực nặng.

Họa hại của bịa đặt gièm pha nghiêm trọng đến như vậy, chúng ta không thể không cẩn thận, những lời gièm pha hủy báng này thường xuất hiện bên tai chúng ta, chúng ta phải có trí tuệ để phân biệt. Trước đây tôi cùng quán trưởng Hàn hợp tác 30 năm, 30 năm là khoảng thời gian tương đối dài, đương nhiên cũng thường có những lời gièm pha. Quán trưởng Hàn là một người có trí tuệ minh triết, khi bà gặp phải những sự việc như vậy thì bà đi điều tra, truy cứu ngọn nguồn, cho nên những người nói lời gièm pha lúc ở trước mặt bà đều không dám mở miệng nói. Đây là người sáng tỏ, nhất định phải truy cứu ngọn nguồn, điều tra chân tướng sự thật, không nên dễ dàng một mực tin theo. Hiện nay, sau khi quán trưởng Hàn vắng sanh, chúng tôi được sự hộ trì của cư sĩ Lý Mộc Nguyên, những lời gièm pha nói xấu này chỉ có tăng chứ không giảm. Cư sĩ Lý Mộc Nguyên là một người sáng tỏ, là người có trí tuệ, là người có định công, ông tuy

không điều tra truy cứu ngọn nguồn giống như quán trưởng Hàn, ông là tuyệt đối không tin tưởng, bất luận bạn nói như thế nào, ông nghe mà như không nghe. Đây là điều mà người xưa nói: “Lời đồn dừng nơi người trí”, đây là người có trí tuệ, người tin theo lời đồn là ngu si, ngu si đến cùng cực. Phật đã nói trong kinh giáo, nghiệp của nói thô ác sau khi chết đọa địa ngục đao binh cắt lưỡi. Trong kinh Địa Tạng chúng ta thấy địa ngục có đủ loại khổ báo: núi đao, vạc dầu, cắt lưỡi, đây đều là khẩu nghiệp chiêu cảm lấy, còn phải xem tạo tác của người đó ảnh hưởng lớn hay nhỏ, nếu như mặt ảnh hưởng lớn, thời gian ảnh hưởng dài, vậy thì sẽ rất thâm, đọa vào địa ngục A-tỳ vĩnh kiếp không thể thoát khỏi.

Chúng ta học Phật, học Phật là học khai trí tuệ. Tối hôm qua, chúng tôi ở nơi đây giảng giải “Thiện Tài đồng tử năm mươi ba tham”, trong đoạn sau cùng, chúng ta nhìn thấy Bồ-tát Văn-thù tán thán Thiện Tài đồng tử, Thiện Tài đồng tử nêu ra vài lời thỉnh giáo, đáng để chúng ta học tập. Không những là đáng để học tập, mà nếu như chân thật phát tâm, mong cầu vô thượng Bồ-đề thì nhất định phải học tập phát tâm Bồ-đề, tu hạnh Bồ-tát. Thập ác là hành vi của ma quỷ, không phải là hạnh Bồ-tát, nghe lời đồn đại là thuận theo ma quỷ; phải cự tuyệt lời đồn, đây là thuận theo Phật Bồ-tát. Cát hung họa phước chính ở trong khoảng một niệm này, duy chỉ có trí tuệ chân thật thì họ mới biết phải làm sao để chọn lựa. Không có trí tuệ chân thật, dễ dàng tin theo lời đồn đại, bị hoàn cảnh bên ngoài xoay chuyển thì loại người này cho dù hết lòng nỗ lực tinh tấn tu trì cũng không đạt được kết quả, sự thật này từ xưa đến nay có quá nhiều rồi. Người học Phật nhiều, người thành tựu ít; người niệm Phật nhiều, người vãng sanh ít. Không những đối với người, do đồ ký mà bị đặt sinh sự, thậm chí là vì thiên kiến của môn phái mà tạo ra tội báng pháp. Những năm gần đây chúng tôi nghe được rất nhiều, có rất nhiều người hủy báng bản hội tập kinh Vô Lượng Thọ của Hạ Liên Cư, họ phê bình ý ác, tạo tội nghiệp này nặng, thật sự quá nặng! Người tin theo lời hủy báng đều là người có trình độ Phật học không cao, nếu như trình độ Phật học cao thì những bình luận này của bạn, người ta vừa nhìn thì đã nhìn thấu, chỉ có những người trình độ thấp thì mới tin theo lời đồn này. Chưong ngại một người vãng sanh, tội lỗi này thật khủng khiếp!

Ngày nay ở thế gian này, người tán thán bản hội tập của Hạ Liên Cư là những ai? Chúng ta có thể sánh với họ được không? Tôi giảng kinh 41 năm rồi, kinh Vô Lượng Thọ có 5 loại bản dịch gốc tôi đã đọc qua. Bản hội tập của Vương Long Thư tôi đã đọc qua, trong ấy chỉ có bản của Ngụy Mặc Thâm là tôi có mà chưa xem, chưa có đọc qua. Tôi nói lời thật với bạn, vì sao tôi lại chọn bản hội

tập của Hạ Liên Cư để giảng giải, giới thiệu với mọi người? Tôi không phải là mù quáng, tôi cũng không phải do tình cảm, tôi chưa hề gặp mặt lão cư sĩ Hạ Liên Cư, không có giao tình, mà tôi là tùy việc mà xét. Bản hội tập của ngài đích thực là bản hội tập hoàn chỉnh của năm loại bản dịch gốc. Lão cư sĩ Mai Quang Hy, lão pháp sư Từ Châu, lão pháp sư Từ Châu ở Đài Loan có hai học trò, một người là lão hòa thượng Đạo Nguyên, ông đã vãng sanh rồi; còn một người là pháp sư Sám Vân, ở Đài Loan rất được mọi người kính ngưỡng, học trò của Từ lão. Lão hòa thượng Huệ Minh, hồi đó nhìn thấy bản hội tập này thì cũng tán thán, người làm khoa phán sớm nhất cho bản hội tập này là pháp sư Từ Châu. Tôi cũng làm một khoa phán chi tiết, khoa phán của tôi là lấy khoa phán của pháp sư Từ Châu làm nền tảng, là phân ra cho rõ ràng hơn, trong đó có rất nhiều khoa đề của khoa phán vẫn dùng nguyên văn của pháp sư Từ Châu. Tôi không ngu si, tôi không dễ bị người ta xoay chuyển. Bản này là lão cư sĩ Lý Bình Nam dạy bảo tôi, tôi đã xem, tỉ mỉ xem những bản khác để so sánh, nó đích thực có chỗ tốt.

Cho nên, chúng tôi mới phát tâm tuyên dương bản này, tôi tin ngày nay rất nhiều người hủy báng bản hội tập này là có dụng ý riêng, họ không sợ tạo nghiệp, họ không sợ cái khổ của địa ngục, nhưng tôi thì sợ. Những năm gần đây, người y theo bản này được độ, được vãng sanh, người có tướng lành hiem có rất nhiều, chúng tôi thường nghe thấy, thậm chí họ còn quay phim chụp hình gửi qua cho tôi xem, tôi cảm thấy an ủi vô cùng, chúng ta ở nơi này đã có được chứng cứ. Thế nên tôi nói dối, nói ly gián, gièm pha hủy báng là vô cùng nghiêm trọng. Phá hoại gia đình người khác, ly gián cốt nhục người khác, phá hoại tăng đoàn, hủy diệt Phật pháp, đoạn pháp thân huệ mạng của người khác, Phật đã nói rất nhiều trong Giới kinh rồi, chúng ta phải tỉ mỉ đọc, tỉ mỉ mà phản tỉnh, nhất định không tạo ác nghiệp, tiền đồ của chúng ta là một mảng tươi sáng. Cho dù không tin Tịnh độ, không niệm Phật thì cũng nhất định được sanh lên trời hưởng phước trời, sẽ không bị đọa lạc. Cho nên không thể thích ý nhất thời cho sướng miệng mà tạo ra ác nghiệp nghiêm trọng đến như vậy, phải đặc biệt cẩn thận, đặc biệt chú ý, tuyệt đối không truyền bá lời bịa đặt. Phải chân thật giống như Lý Mộc Nguyên, dùng nơi người trí, mình nghe thấy rồi thì thôi, tuyệt đối không nhắc đến, tạo nghiệp hay tích đức chính ở một câu này.